

Ze zijn misschien niet meer allemaal meer even actief in de veterinaire wereld, seniordierenartsen beschikken wel over jarenlange ervaring in het veld, waardoor ze ontwikkelingen en gebeurtenissen van tegenwoordig in perspectief kunnen plaatsen. In dit Tijdschrift komt voormalig Chief Veterinary Officer Stan van der Meijs aan het woord over het dierziektenbeleid in verleden, heden en toekomst.

Tekst **Ko Minderhoud** en **Andries van Foreest** commissie senioren

Stan van der Meijs: breng onafhankelijkheid en deskundigheid samen

Stan was al vroeg organisatorisch actief in het Veritas Veterinaire Dispuut, de feestcommissie van DSK, en dus was het eigenlijk vanzelfsprekend dat Stan vice-praeses werd in het DSK Bestuur. Bij zijn afstuderen voorzag professor Wagenaar al dat er voor 'Mijnheer van der Meijs' meer in het verschiet zou liggen. Het was niet zo dat hij geen belangstelling had voor de praktijk, maar het bleek al snel dat de hygiëne als onderdeel binnen het diergeneeskundige veld hem sterk aansprak. Langer dan tien jaar in een praktijk zijn, wilde hij bovendien niet, dus, zei hij, "kan ik beter direct iets gaan zoeken waar ik me verder mee wil bezighouden."

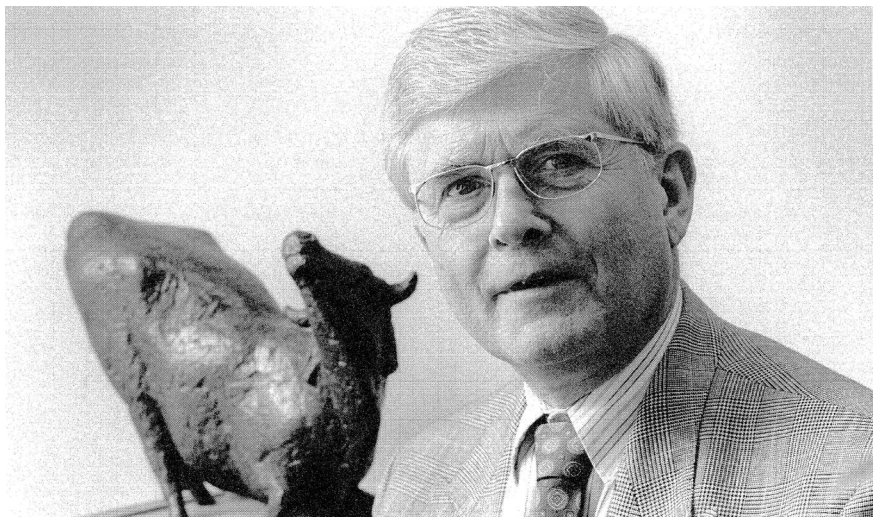
Hygiëne

Via zijn contacten met Defensie kon Stan van der Meijs bij verschillende instituten en instellingen een opleiding van twee jaar volgen om zich geheel op de hygiëne te oriënteren. Daaraan verbonden was een vervolgopleiding op dit specifieke gebied in de Verenigde Staten. Omdat de hem toegezegde baan na zijn terugkeer uit de Verenigde Staten niet meer bestond, solliciteerde hij op het slachthuis in Naaldwijk. Daar werd hij direct directeur. Binnen een paar jaar werd hij door de hoofdinspecteur VI/directeur VD gevraagd bij de hoofdinspectie/directie te komen werken. Hij nam deze uitdaging aan op voorwaarde dat hij maar met één baas te maken zou hebben. Daardoor bleef hij gevrijwaard van de onderlinge spanningen

die er bestonden op het departement. Voor Stan staat onafhankelijkheid centraal. Als Directeur had hij maken met CDI, RIVM, CIVO-TNO, Gezondheidsdienst voor Dieren en Dierenbescherming, maar ook met KNMVD en faculteit Diergeneeskunde. En daarbij kwam ook nog het overleg en de samenwerking met producenten- en consumentenorganisaties. Dit alles kon hij alleen combineren vanuit een onafhankelijke positie.

Stan heeft in zijn carrière veel bereikt. Zo was hij betrokken bij de problematiek eind zestiger jaren van de vorige eeuw met de Amerikaanse controle op de slachthuizen. De Amerikanen wilden dat de keuring en de hygiëne in de slachthuizen optimaal

werd geregeld en uitgevoerd. De hammen die uit de Nederlandse slachthuizen naar de Verenigde Staten werden geëxporteerd, moesten aan de eisen voldoen. Maar dat was niet zo. Stan moest van de minister naar Washington om te kijken of daar inderdaad hammen uit Nederland lagen die onvoldoende gekookt waren. Toen Stan dat alleen maar kon bevestigen, waren de rapen gaar. Hier liet Stan zijn onafhankelijkheid duidelijk zien in een eerlijk verslag. Een tweede controle in de Verenigde Staten door een andere delegatie met niet veterinaire controleurs (ondermeer vanuit de industrie) werd niet gehonoreerd en deze kon onverrichter zake terugkeren naar Nederland.

Voor Stan staat onafhankelijkheid centraal.

Overheidsinvloed

Er is sprake van geweest dat de overheidsinvloed op het dierziektenbeleid zou worden opgeheven. "Wie heeft dat kunnen bedenken?", is Stans reactie. "Geen veterinaire, dat is duidelijk." Stan denkt dat de overheid altijd invloed zal moeten blijven houden op het gebied van de dierziekten. Die staatsdienst is nodig:

- Omdat het bedrijfsleven het niet kan; deze partijen zijn niet objectief;
- Omdat dit garandeert dat de informatie voor iedereen toegankelijk is;
- Omdat de minister internationaal dan beperkt wordt in zijn afspraken;
- Omdat ontwikkeling van beleid nodig is;
- Omdat goed dierziektenbeleid wat kost, en een deel daarvan door de overheid moet worden gedragen;
- Omdat geschillen op dit gebied zonder overheidsbemoeienis niet op te lossen zijn, denk aan Q-koorts.

De functie van hoofdinspecteur vi / directeur vd veranderde uiteindelijk tot die van Chief Veterinary Officer (cvo). Harde onderhandelingen gingen aan deze wijziging vooraf. Het cvo-model is met de volledige instemming van Stan tot stand gekomen. Hij is er trots op dat op dit moment al weer de vierde cvo na hem in functie is en dat de cvo's nog steeds hetzelfde pakket hebben.

Tijdens zijn functioneren als cvo heeft

De wet ten aanzien van het houden van gevaarlijke honden, leidde tot commotie. (Foto: Morguefile).

Stan enkele harde noten gekraakt, zoals het stopzetten van de export van berensperma, toen bleek dat er in tegenstelling tot wat werd verklaard, mengsperma werd geleverd. Ook het afschaffen van de mkz-enting bij rundvee leidde tot commotie. Toen nog maar

De overheid zal altijd invloed moeten blijven houden op het gebied van dierziekten

50 procent van de runderen werd gevaccineerd, zag Stan de zin hiervan niet meer in. De wet ten aanzien van het houden van gevaarlijke honden, zoals pitbullterriërs, leidde ertoe dat honderden pitbulleigenaren een petitie aanboden. Ze kwamen daarvoor met hun honden naar het Binnenhof in Den Haag. Stan moest de petitie in ontvangst nemen, omringd door gespannen eigenaren en ditto honden.

Onafhankelijkheid
Stan is van mening dat bij het crisisonderzoek alle waar het om gaat, partijen betrokken moeten worden: onafhankelijkheid en deskundigheid moeten worden samengebracht. Tot zijn genoegen heeft hij in de loop der jaren gezien dat de spanningen

tussen de knmvd, faculteit, vd en instituten verdwijnen en het onderlinge overleg steeds beter verloopt.

In de toekomst zal de volksgezondheid volgens Stan een steeds grotere rol gaan spelen in het veterinaire staatstoezicht. Maar het huidige cvo-model kan ook in de toekomst goed voldoen, omdat het de onafhankelijkheid verzekert.

